

M E S E Č N I L I S T O

O B Č I N E Š O Š T A N J

MAREC

PRILOGA
LIST – KULTURA

NAGRADA
str. 6

PUST
str. 8

PGD TOPOLŠICA 1931–2021
str. 14

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XXVI
ŠT. 3
31. MAREC 2022
3€

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	VABI VAS
RAZSTAVA	april 2022	Priložnostna grafična podoba Kajuh 100 let	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
RAZSTAVA	april 2022	Kajuhovo leto v Vrtcu Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
ABONMA	petek, 1. 4., 18.00	Abonma – muzikal Vesna MPT	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 2. 4.	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec v Velenju	Smrekovec in okolica	Planinsko društvo Šoštanj
PLANINSTVO	nedelja, 3. 4., 5:00	Pohod na Hrvaškem: Sisol, Plominska gora	Hrvaška	Planinsko društvo Šoštanj
SEJEM	ponedeljek, 4. 4., 10.00–18.00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
POTOPIŠ	torek, 5. 4., 18.30	Brane Ternovšek: Razgledni stolpi Slovenije	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
USTVARJALNICA	četrtek, 7. 4., 17.00	Četrtkova peta	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
OSEBNA RAST	četrtek, 7. 4., 17.30–19.00	Pomladni cikel vadbe-peta razsežnost- čuječnost telesa, uma in duha	Kulturni dom Šoštanj – mala dvorana	Društvo Harmonija Šoštanj
KONCERT	petek, 8. 4., 18.00	Koncert MePZ DU Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	DU Šoštanj
PREDSTAVITEV	sobota, 9. 4., 17.00	Romsko društvo Romano vozo	Kulturni dom Šoštanj – mala dvorana	Društvo Romano vozo
PRAVLJICE	četrtek, 14. 4., 17.00	Pravljica joga	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
RAZSTAVA	četrtek, 14. 4., 18.00	Razstava Barbara Zupanc	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
PREDSTAVITEV	torek, 19. 4., 17.00	Miran Aplinc, Zgodovina soteske Penk	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
OSEBNA RAST	četrtek, 21. 4., 17.30–19.00	Pomladni cikel vadbe-peta razsežnost- čuječnost telesa, uma in duha	Kulturni dom Šoštanj – mala dvorana	Društvo Harmonija Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 23. 4.	Čistilna akcija občine Šoštanj	Šoštanj in okolica	Planinsko društvo Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 23. 4.	Kolesarjenje po toplih krajih slovenskega primorja	Primorska	Planinsko društvo Šoštanj
OSEBNA RAST	četrtek, 28. 4., 17.30–19.00	Pomladni cikel vadbe-peta razsežnost- čuječnost telesa, uma in duha	Kulturni dom Šoštanj – mala dvorana	Društvo Harmonija Šoštanj

KAZALO

Napovednik	2
Naša Občina	4
Nagrada	6
Pust	8
Naša društva	10
Življenje piše zgodbe	16
Cerkev	17
Glasba	18
Šola in vrtec	19

NAROČILNICA

Naročam revijo List do pisnega preklica

Ime in priimek

Naslov (ulica in kraj)

E-naslov ali telefon

Podpis

1. **Identify the problem.** The first step in the problem-solving process is to identify the problem. This involves recognizing the issue, understanding its scope, and determining the impact it has on the organization.

Naročilnico pošljite po navadni pošti na naslov:
Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj ali
na e-naslov: list.revija@gmail.com.

Cena letne naročnine (11 števil) je 20 EUR, cena posamezne številke pa 3 EUR.

**REVIJA ZA KULTURNA
IN DRUGA VPRAŠANJA
OBČINE ŠOŠTANJ IN ŠIRŠE**

Izdaia

Zavod za kulturo Šoštanj,
Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
zanj Kajetan Čop, direktor.
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Jože Volk

Vodenie redakcie

mag. Milojka B. Komprej

Jezikovni pregled

Jože Volk

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Goriup s. p.

Tisk

Grafika Gracer d. o. o.

Naklada

500 izvodov

Kritične pripombe na vsebino ali obliko
Lista bodo dosegle svoj namen
le, če jih boste posredovali s kratkim
sporočilom na e-naslov
list.revija@gmail.com.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za **LIST št. 4/2022** pošljete najkasneje **do 20. aprila 2022** na elektronski naslov **list.revija@gmail.com**.

Foto naslovnice – Dejan Tonkli

List je naprodaj v Trafiki
3dva na Trgu bratov
Mravliakov, Šoštanj.

Podatke o prireditvah pošljite na elektronski naslov: prireiditve@sostanj.net

NAŠA OBČINA

21. 3. – svetovni dan Downovega sindroma

Občina Šoštanj se je z razstavo v avli občinske stavbe pridružila ozaveščanju ob svetovnem dnevu Downovega sindroma, ki ga praznujemo tako, da obujemo dve različni nogavici. S tem sporočamo, da smo ljudje po vsem svetu med seboj različni in so različne tudi naše potrebe.

Vabljeni k ogledu razstave z naslovom Ljubezen ne šteje kromosomov.

TJAŠA REHAR

Foto arhiv Občine Šoštanj

Bomo v Šaleški dolini spet kurili drva?

Če ugibamo po koledarju, je več kot pol zime skorajda že mimo, več mraza kot snega je bilo do zdaj, a je znano, da zna udariti mrcina mrzla še tja do konca marca ali aprila. V ta namen v Topolšici, turističnem kraju Šaleške doline, že od leta ... 1838, ko so bile prvič odprte terme, uporabljajo topli studenec Toplico.

Že mnogo pred tem so odkrili vrelec, nekje po letu 1617, a je čakal na turizem še več kot 200 let, ko so pričeli vodo dogrevati in jo uporabljati v zdravilne in turistične namene. A to je druga zgodba, prava v tem času je, da je kot vsa dolina ob reki Paki s toplovodom iz termoelektrarne Šoštanj povezana

preko toplovodnih cevi in črpališč za distribucijo do industrijskih objektov in domov. Tudi v Topolšico, kjer tako ohranjajo čist zrak in toplotno dogrevajo ves hotelski kompleks. Podražitev toplovodnega ogrevanja koncem lanskega leta in januarja pa je dokončno postavila tudi elektroenergetski bazen na nove ekonomske temelje, saj toplota ne glede na bližino proizvodnje energije ter kotlov z vročo paro v TEŠ postaja nerazumno drag energent. Turistični posnetek utrice z drvni, ki je simbol urejenosti in čistega okolja in narave ter tamkajšnjih gozdov, ki so si opomogli od nekdanjega zažveplevanja iz kotlov v Šoštanju, ki so proizvajali električni tok in posredno toplota za vso Slovenijo, je zdaj v posmeh »kovačevi kobili«, ki na domačem pragu računava najvišjo ceno toplovodnega ogrevanja. In zakaj bi bili na boljšem ravno v Šoštanju, Velenju in Topolšici, se lahko kdo iz osrednje dežele obregne ob zapisano?! Saj ni vredno polemike, a bi morda le lahko pomislili, da v tej mali dolini že stoletje kurijo nekakovosten premog, ki ima veliko škodljivih delcev

prahu in še do dveh desetletij nazaj brez pravih čistilnih naprav ubijalski smog, nitrozne pline, žveplov mono- in dioksid ter elektrofiltrski pepel. In veliko žrtev vsega tega. Strategija varnega prehoda iz premogovne regije, ki so jo sprejeli naši oblastniki, domala brez upoštevanja predlogov, zahtev in pripomb ljudi iz tega energetskega bazena, ne kaže, da bi se po letu 2033 knapi in njihovi družinski člani, potomci še kdaj postavili na svoje, zdrave noge in doživeli pravljico tehnološkega znanstvenega in turističnega razvoja. Šoštanj, mesto svetlobe bo počasi tonil v sivino, polena, ki jih zdaj v kraju pod Lomom ponosno slikajo domačini, bodo brez pravičnejše porazdelitve bremena ugašanja kotlov v TEŠ padla pod noge ljudem, ki niso nič krivi za nujno zmanjševanje toplogrednih plinov. Drva pa bodo spet kurili v svojih »gašperčkih« in »šporgetih« ter dogrevali z neznansko drago elektriko v toplotnih črpalkah in fotovoltaike od sonca.

JOŽE MIKLAVC

Foto Jože Miklavc

Občina Šoštanj objavlja:

JAVNI RAZPIS ZA DODELJEVANJE POMOČI ZA OHRANJANJE IN SPODBUJANJE RAZVOJA KMETIJSTVA IN PODEŽELJA V OBČINI ŠOŠTANJ V LETU 2022

PREDMET JAVNEGA RAZPISA IN VIŠINA RAZPISANIH SREDSTEV

Predmet javnega razpisa je dodelitev nepovratnih finančnih proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja za leto 2022 v občini po shemi državnih pomoči v kmetijstvu, skladno z Uredbo komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junij 2014 in Uredbo komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. december 2013.

Okvirna višina razpisanih sredstev za navedene ukrepe v letu 2022, ki so zagotovljena v proračunu občine, v postavki Podpora za prestrukturiranje in prenovo kmetijske proizvodnje, št. postavke 11021001, konto Kompleksne subvencije v kmetijstvu št. 410217 v znesku 43.500,00 € in se delijo za naslednje ukrepe, kot sledi:

Vrsta ukrepa (po pravilniku):

Vrste pomoči	Ukrepi:	Okvirna višina sredstev
Skupinske izjeme za kmetijstvo	UKREP 1: Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo UKREP 2: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij	32.000,00 € 3.500,00 €.
De minimis pomoči	UKREP 3: Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetiji (dopolnilna dejavnost na kmetiji) UKREP 4: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja. UKREP 5: Pomoč za gozdarstvo	2.000,00 € 200,00 € 1.000,00 €.
Ostali ukrepi občine	UKREP 6: Podpora delovanju društev s področja kmetijstva, gozdarstva in razvoja podeželja	4.800,00 €

Sredstva se bodo dodeljevala na osnovi pogojev in meril, ki so sestavni del tega razpisa ter skladno s Pravilnikom o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Šoštanj za programsko obdobje 2015-2020 in podaljšanje sheme pomoči za obdobje od 1.1.2021 do 30.6.2023, na podlagi sprejetega Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2022 (Uradni list OŠ št. 7/2021 z dne 23.12.2021).

Razpisna dokumentacija je od dneva objave javnega razpisa do izteka prijavnega roka dosegljiva na spletni strani občine Šoštanj <http://www.sostanj.si/> (razpisi) ali pa jo v tem roku zainteresirani dvignejo vsak delovni dan na občini Šoštanj – Sprejemna pisarna, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj (1. nadstropje). Razpisno dokumentacijo je možno dobiti tudi po elektronski pošti.

Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni predvidoma v roku 30 dni od odpiranja vlog.

ROK ZA PRIJAVO NA JAVNI RAZPIS:

Vloge morajo biti oddane v zaprtih kuvertah, s pripisom »Ne odpiraj – razpis kmetijstvo 2022« od začetka razpisa do vključno

- **petek 15. april 2022** za ukrepe št. 1, 3, 4, 5 in 6;
- **petek 12. avgusta 2022** za ukrep št. 2, (zavarovanje)

Šteje se, da je vloga pravočasna, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog po pošti priporočeno ali oddana osebno v tajništvo občine Šoštanj.

DODATNE INFORMACIJE:

Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom lahko zainteresirani dobijo po telefonu vsak delovni dan na telefonski številki 03/ 89 84 300 tajništvo občine Šoštanj oz. 03/ 89 84 324 (Andrej Volk), ali v prostorih Občine Šoštanj.

Darko MENIH, prof., Župan Občine Šoštanj

Predstavitev kandidata Matevž Perovec

Cilj Slovenske nacionalne stranke je, da se življenje Slovencev poenostavi. Se Slovenecem da možnost dela in razvoja, se ukinejo policijske, sodne in davčne represije in se na prvo mesto postavi Slovenec, zato bo na prihajajočih državnozbornih volitvah v ospredje postavila:

- ekonomsko močno Slovenijo,
- zagotavljanje zaposlovanja v Sloveniji za Slovence,
- zagotavljanje socialne varnosti Slovence,
- zagotavljanje ustrezne zdravstvene oskrbe za Slovence,
- zagotavljanje kvalitetnega šolstva, predvsem za slovenske otroke ...

Več lahko preberete na spletni strani stranke www.sns.si.

Kot predsednik lokalnega odbora SNS Šoštanj se s podporo predsedstva stranke, naših članov in občanov Šoštanja na prihajajočih državnozbornih volitvah podajam v boj za poslanca v Državni zbor Republike Slovenije.

Rojen sem 11. marca 1980 v Slovenj Gradcu. Prihajam iz Šoštanja, kjer sem obiskoval osnovno šolo, nadaljeval šolanje in si pridobil višješolsko izobrazbo.

Svojo poklicno pot sem pričel v Gorenju, pozneje sem delal kot samostojni podjetnik, zadnji dve leti sem zaposlen v družbi SiDG.

Prosti čas rad preživim v naravi, kjer srečujem ljudi, spoznavam kulturo in uživam v športu. S svojim čutom za pravičnost in domoljubnostjo bom v državnem zboru dostojno in odgovorno zastopal prebivalce ter interese Šoštanja, Šaleške doline in širše.

Matevž Perovec

Podrobnejši program stranke najdete na spletni strani: www.sns.si.

NAGRADA

Prešernova nagrajenska

Vanja Iva Kretič

Zanimiva in iskriva sogovornica. Spretna v besedi, z lepo, a nenarejeno izgovorjavo, živeča v Ljubljani, čeprav prisega »da bo vedno Štajerka«. Usmerjena v svet, čeprav se vedno rada vrača v Letuš, kjer biva njena družina. In v Šoštanj, kjer se je rodila, preživljala otroštvo in osnovno šolo, ter v Velenje, kjer se je njena ustvarjalna pot razširila čez meje običajne gimnazijke. Igralka, čeprav to ni po profesiji, pevka, čeprav ni študirala petja, moderatorka, lutkarica, interpretka ... Skratka vsestranska Vanja Iva Kretič, prejemnica Akademijske Prešernove nagrade za magistrsko produkcijo *Kajuh* – dokumentarni in literarni kamišibaj o Karlu Destovniku.

Foto Jaka Žilavec

Poznam jo od malega, zato mirno pritrdim, da je od nekdaj rada nastopala. S starejšo sestro Aleno sta uprizarjali predstave v vrtni uti.

Ni bilo šolske predstave, kjer ne bi sodelovala in s tako popotnico je pristala na velenjski gimnaziji, kjer se je v drugem letniku srečala z lutkami. »Vsokčila sem namesto ene igralko,« se spomni časov, ko jo je k lutkam povabila vodja velenjskega gledališča Alice Čop. Na sploh se mi zdi, da Vanja velikokrat »vsokči«, pa iz tega nastane nekaj dobrega trajnega. Tako je bilo tudi na zadnji glasbeno-gledališki freski

v Somborju, kjer je tik pred zdajci zamenjala glavno protagonistko ... Ampak to je druga zgodba, ki potrjuje dejstvo, da je Vanja vedno na neki način pripravljena. Oziroma, kot sama trdi, nikoli dovolj dobra, kajti ko bo na nekem področju popolnoma zadovoljna, se tega ne bo več lotevala.

Nikoli ne želim postati preveč dobra, kajti potem to ni več izziv.

Študij bibliotekarstva v Ljubljani je bil alternativa »ker nekaj je bilo treba študirati za mir v hiši«, upala je, da se bo v okviru AGRFT odprla smer Igre z lutko. Diploma iz Bibliotekarstva in založništva pa je bila vseeno odskočna deska za podiplomski študij na AGRFT, kjer je zaključila Oblike govora, smer Govorno sporočanje.

gledališča Zlati delfin prejela grand prix nagrado za najboljšo predstavo.

Kamišibaj je postal njen izrazni adut, poleg tega pa od leta 2017 sinhronizira risanke in svoj glas posoja različnim junakom. Najraje jo imajo male živalice, pove, in da je sinhronizacija sicer zahtevna, a jo zelo rada dela. Že več let je igralka na Ljubljanskem gradu, v letu 2009 smo jo videvali v lutkovni nanizanki TV-Slovenije Notkoti ... Lutke in pa kamišibaj ji krojita karierno pot, od leta 2013 sodeluje pri projektu Mini lutkovni oder v domačem Šoštanju, velenjsko lutkovno gledališče pa čedalje bolj zamenjuje z ljubljanskim Fru fru.

»Kajuh je bil moj prvi pesnik,« se v pogovoru vrneva k razlogu mojega obiska. »Mami mi ga je brala, v šoli smo se ga učili in nenazadnje je to pesnik mojega radnega mesta,« pojasnjuje, od kod odločitev za magistrsko raziskavo. »Del magistrskega dela je pisni, del pa je produkcija, in tega sem, kot kaže, res dobro opravila.« Nenazadnje je zanj na 9. slovenskem kamišibaju gledališča, ki je bil lani septembra na velenjskem gradu, prejela posebno priznanje strokovne komisije. V obrazložitvi nagrade je bilo med drugim zapisano: »Avtorica se je z vrhunsko interpretacijo poklonila velikemu pesniku.«

Magistrsko delo (mentor slovenski igralec Tomaž Gubenšek) pomeni raziskovanje in Vanja se je tega lotila tako kot je prav in ob tem ugotovila, da še vedno zna na pamet veliko njegovih pesmi. A da jih zdaj, ko je odrasla, bere in razume drugače. Cilj njene predstavitve *Kajuh* v kamišibaj gledališču je bil, da ga približa mladim, da spomni tiste, ki so nanj nekoliko pozabili in da hkrati pove o njem vsem, ki ga ne poznajo. Zato je združila dokumentarni in literarni del, takega pristopa do sedaj še ni bilo.

Za magistrsko delo se je treba posebej potruditi in ponuditi nekaj drugačnega.

V dokumentarnem delu govorim o njegovem življenju, kar podkrepim s fotografijami oziroma grafikami Uršule Skornšek. V drugem literarnem delu pa uporabim veliko simbole,« pove in da se ne bi mogla odločiti za samo eno njegovo pesem. »Kajuh je pisal socialne, ljubezenske in revolucionarne pesmi, ki v kamišibaj gledališču niso kronološko predstavljene, čeprav za njegovo otroštvo uporabim odlomek iz *Pisma Jezušku* in proti koncu pesem *Pred smrtjo*.« Ob tem je simbolika Žlebnikove domačije in pa Kajuhove podobe ob verzih »zdaj veter raznaša besede njegove« več kot primeren in dovršen zaključek.

Med študijem je doživela pravi »down«. Na AGRFT se je vpisala z določeno kilometrino

in znanjem, a se je tam vse podrlo. Treba je bilo zgraditi na novo, postaviti temelje in potem pravi, da je naenkrat znanje prišlo nazaj. Potem ni bilo več težko igrati, peti, plesati, govoriti.

Igra za otroke in za odrasle. Osnovnemu sporočilu vedno doda nekaj svojega.

Ja, res, Vanjo Ivo Kretič ima oder rad. Čeprav nima neke posebne želje »stati na kakšnem posebnem odru«. Vsako predstavo spoštuje in ker veliko igra za otroke, ki so, kot vemo, najbolj iskreni gledalci, ve, kdaj gre kaj v napačno smer. Za otroke ima posebej prirejene predstave, tako zgodbe kot uganke, v katere jih pritegne z interakcijo. Na odru se da vsa. Tudi v interpretaciji poezije in besedil, pri kateri sem jo sama večkrat slišala, je iskrena in čuteča z vsakim verzom, stavkom, pesmijo.

Vedno se rada vrača v Šaleško dolino, saj je tukaj dobila prve priložnosti in izkušnje.

Ljubljana je prijazno vlemesto, a je kljub vsemu trajalo nekaj let, da so Vanjo angažirali v različnih hišah in vlogah. »Ni bilo preboja,« pravi, »kljub vsemu nisem študirala igre, nisem angažirana v gledališču in tako je treba prepričati z dobrim delom.«

V Ljubljani se dobro počuti. Tudi zaradi ljubezni ... Ampak o tem nisva nič rekli in je ostala samo v posebnem sijaju njenih prijaznih oči. Res, v Ljubljani se dobro počuti, a se rada vrača v Šaleško dolino, tu je njena družina, tu je veliko njenih prijateljev in ni pozabila, da je v tej dolini dobila prve priložnosti. Kar pa je naredila in kar še bo ustvarila iz njih pa je ona, Vanja Iva Kretič.

Foto Jaka Žilavec

Foto Jaka Žilavec

Foto Jaka Žilavec

PUST

Šoštanj neke pustne sobote na nekem neidentificiranem kraju v pustnem času

Okrog letošnjega pustnega karnevalstva in lokalnih pustnih spustov ter zdrsov se je govorilo potihoma ali pa se je kar molčalo vse do ... No, do pustne sobote, ponekod pa kar do samega pustnega torka.

Pepelnica je minila v sivini in tišini, ker ni bilo trupel in pogrebov ne. In tako je vse lepo minilo, brez »varovanj« in uradnih posegov ob morebitnih zbiranjih na povsem slučajnih trgih in krožiščih. A vendarle, ve se, kdo je zatisnil oči in ušesa, saj je pustni čas že sovpadal s prvimi znanilci volitev, shodov in predstavitev, čeprav ne ravno uradno. Marsikaj se je napovedalo in dovolilo že pred četrtnim tednom v marcu. Volilni lovopust se je tako začel že, verjeli ali ne, kar dva tedna pred tem. V Šoštanju torej nena-povedanega karnevala ni bilo, zgodil pa se je sobotni pustni Udar 22.

Ob 13 minut pred 16 ni bilo niti na Glavnem niti na Pomožnem trgu prav nič slutiti, da bi se pustna gverila le kje prikrla. Nasprotno, lepo pometene uličice in vsi trgi so samevali kot vse običajne petke, sobotke in ponedeljke. Aaaaa, iznenada so se pod teševimi stolpi ustavili avtobusi, kamioni in celo posamične motorske enote in glej ga vraga b v roki. Kot v reklamnih spotih se je ob koritu spokojne Pake pa vse tja do trga pod Karnevalskim Kamnom znašla sprva dokaj umirjena predstava že znanih, a dobro zakrinkanih ksihtov. Koranti iz Vidma pri Ptuj, pustni prijatelji iz partnerskega evropskega karnevalskega mesta Mozirja, kosci iz Dobove, domači Koši in Tresimiriji, Rubikove kocke in Sedežnica smučišča na Gorice. Pravi vpad pa so opravili olimpijci TD Pristava, ki so že pred Tušem predstavili olimpijske kolajne ter odlične predstave iz Pekinga. Nastope so ponavljali vse do trga Marije »posvečene«, ki je že pred 2 letoma pristala na točno istem kraju, kot je bila prilepljena v betonska tla že prvič, pred sto in več leti nazaj. Na placu pred »upokojemcem« pa ni bilo srečati njihove županske gnade ne kulturnikov, nihče ni ponujal domače kulinarike, celo Trafika »Dva3« je bila priprta. Stražila pa sta jo kar dva utrgana in popadljiva koranta, ta črni in ta »pasji« na izgubljene ženske. Molče je opazoval to neurejeno zmešnjavo, ples korantov, repliko zimske olimpijade, celo izjemne, krotke in pocukrane larfe iz predmestja

JOŽE MIKLAVC

Topolšice in Gaberk sam **Peter Klepetec**, ki se na 68. minikarneval inštalacijo sploh ni pripravil. Le klanjal se je prišlecem in redkim domačim zijalom, ki so končno razumeli, da se brez samoiniciative v petek, ob sobotah pač nič ne dogaja več. Tako se pod Pustim gradom na nenapovedanem niti odpovedanem shodu redke larfe nemo opazovale naval domačih ter uvoženih kadrov, članov in članic F. E. C. C. oz. Združenja evropskih karnevalskih mest.

Sobotno spontano doživetje korantov

Začetki pustnega dogajanja v Šoštanju segajo v leto 1953. Na pusta dan je »Janezova mama«, ugledna gostilničarka iz Lajš, na konju prihajala na Trg bratov Mravljak v Šoštanj. Konja so vpregli v tako imenovano »klado«, prispodobo za neporočene mladenke in mladeniče. Za njo

se je zvrstil pisan sprevod različnih mask in likov. Že takrat, pred skoraj 70 leti, so dogajanje občudovali številni radovedneži in zijala ter tako brez fejsbuka ponesli dobre novice po Šaleški dolini in širše.

Kot je tik pred pustno soboto napovedal karnevalski komite Pusta Šoštanjskega z 69-letno tradicijo, letos karnevala po cestah in trgih Šoštanja niso tvegali napovedati. Ne le zaradi ukrajinske krize, ki zaradi ruskega udara kaže svoj nori um nekaterih svetovnih vladarjev v apokaliptični tragi-moriji. »Tresimirja« Petra Klepetca, potomca narodov iz Zakrpatja je skrbelo tudi zaradi morebitnega vznemirjanja politične javnosti pred volitvami v Lepem Kamnu (Šoštanju) in še vedno ne docela določene pred in po kovidne vladne strategije. Karnevalska pod-uprava F. E. C. C. (Združenja karnevalskih mest Evrope) je tako pustila pustni

naciji naše dežele, da pač ravna, kar velevala pustna tradicija v podalpski deželi. In zgodilo se je prav to, v Šoštanj je vdrlo več karnevalskih in novo-projektivnih skupin ter manjšega števila izvirnih mask. Na Marijinem placu so si kar sami priredili neškodljivo rajanje. **Peter Radoja**, šef Turistično olepševalnega društva in znameniti karnevalski **Peter Klepetec**, se je kot v mnogih letih pustnih sprevodov doslej postavil pri obelisku svete Marije in presenečen sprejemal nenajavljene goste. Prirožljali so koranti Demoni iz Vidma pri Ptuj, pustni veljaki s pol ansambla Boj se ga Pusta Mozirskega z več kot 130-letno tradicijo ter skupinsko maskoto Mozirskega gaja Tulipani, karnevalski »sladoledarji« in kosci iz Dobove, pa smučarska reprezentanca s Pristave pri Gaberkah (direkt z zimske olimpijade v Pekingu)! Ti so se postavljali z osvojenimi kolajnami ter vso smučarsko zimsko opremo. Manjkala ni niti sodobna smučarska vlečnica z Goric nad Šoštanjem, komplet družinskih Rubikovih kock z Madžarske ter mnogi drugi. Dogajanje, ki ga ni dovolil niti prepovedal protikovidni nacionalni inštitut, ki vseskozi deluje blizu vlade občine Šoštanj, je z nekaj deset inovativnimi maskami med distančno razredčeno množico slučajnih sprehajalcev ter turistov prav lepo oživil običajno mrtvilo osrednjega zgodovinskega upravnega središča Šaleške doline. Prikazal se ni niti kakšen občinski veljak, ki bi izrazil dobrodoščilo Tresimirjem in Košem Šoštanjskim, ki so polepšali osrednjo veduto pod Pustim gradom. Dogajanje je bilo eno veliko sporočilo, da Radojeva legenda še živi. Celo boljše kot običajne laži za vsakodnevno rabo. Da je bil pustni udar v Šoštanju obliž na rano po lanskoletni kovid-opusteli karnevalski tradiciji, več kot upravičen shod na zraku in svobodi (ki tudi v naši deželi po svoje visi v luftu) je omenil tudi pustni župan Pusta Mozirskega **Drago Poličnik Dragec**, ki je pripeljal svoje prijatelje pod teševe raufnke. »Če nam pa še enkrat vzamejo ta posvečeni dan, si ga bomo vzeli nazaj kar sami,« je dejal. »Pust je premagoval težavna obdobja, kot kaže je končno tudi korona-epidemijo. Vsaj začasno, pustočasno! Da bi preživeli še domačo politično evforijo, je bila karnevalska razelektritev napetosti tako okrog TEŠ-a kot v dolini Mozirskih tulipanov, več kot upravičena!« Tako se dogodek v Šoštanju uradno sploh ni zgodil, neuradno pa je bil spontani karnevalski sprehod tudi v Mozirju 1. marca, kot se za pustni torek spodobi. Kraj z več kot 700-letno tradicijo pod Goltemi so preplavile skupine, cvetja in pisanih likov, ekološko-komunalnih projektov, domala vseh skupin s srečanja v Šoštanju ter mnogi drugi. Tako rekoč replika minikarnevala iz Šoštanja se je pripodila tudi čez Gorenjski klanec in opravila dolžno poslanstvo še pri prijateljih 132-letne tradicije Pusta Mozirskega v Prassbergu. Kot so napovedali, maske niso padle. Tisti, ki jih nosijo vse leto, so se poskrili, tradicionalni slovenski, mozirski in šoštanjski pustni liki pa so Pustu izkazali čast in svoj obraz. Kar pojavili so se kot veličastni zbor s svojimi predstavami pustnega letnika 2022 in tako kot prišli, zgasnili kdo ve kam do prihodnjega preganjanja zime.

Olimpijska reprezentanca Pristava z zlatimi kolajnami

Foto Jože Miklavc

Karnevalsko doživetje v Šoštanju, ki ga uradno ni bilo.

Foto Jože Miklavc

Peter Radoja alias Peter Klepetec, stebler šoštanjskega karnevala

Foto Jože Miklavc

Karneval Dobova s svojimi belimi kosci

Foto Jože Miklavc

Brez Korantov iz Vidma ne mine noben karneval.

Foto Jože Miklavc

NAŠA DRUŠTVA

Spomladanska delovna akcija v Belih Vodah

Sneg v Belih Vodah je že skoraj skopnel. Prihaja pomlad, čas prebujanja narave iz zimskega spanja. V tem času travniki ozele- nijo in se odenejo v čudovito obleko pisanih barv. Rumene trobentice že bogato krasijo

trate, zvončki prav tako. Kot vsako leto pa je zima v Belih Vodah tudi tokrat pustila posledice.

Zato je Svet KS Bele Vode v soboto, 12. 3. 2022, ob 8.00 zjutraj organiziral spomladansko čistilno delovno akcijo in poprosil Društvo Vulkan in člane OZVVS za pomoč. Odziv je bil pričakovano zelo velik, saj pri nas v Belih Vodah radi stopimo skupaj, ko je potrebno.

Čistili smo in pospravljali, da se je kar kadilo. Zelenica pri OŠ BV, okolica cerkve, ekološkega otoka, travniki ob cesti ..., vse je bilo treba pograbit in pomesti. S pomočjo orodja, ki smo ga prinesli

BARBARA PETERNEL

s seboj, smo odstranili odvečno grmičevje in polomljeno drevje. Okolico cerkve in ekološkega otoka smo pometli in izpihali pesek, ki je ostal od zimske idile pri nas. Okolica šole in cerkve je sedaj lepo urejena in pripravljena na druženja in prireditve, ki jih po dolgi koronski prekinitvi vsi že komaj čakamo.

Akcija se je zaključila malo pred 12.00 v šoli Bele Vode, Svet KS BV pa je priskrbel sendviče in pijačo za vse pridne pomagače.

Hvala vsem sodelujočim.

Foto arhiv Društva Vulkan

Imate kaj za pusta hrusta ...

... se je slišalo od vrat do vrat po Belih Vodah na pustno soboto 26. 2. 2022. Zato je 20 pustnih maškar, vseh starosti in polnih norosti, se je zbralo pri Počivalniku ob 10.00.

Razdelili smo si pehar bonbonov in pustnih flancatov ter se odpravili od vrat do vrat proti šoli v Belih Vodah. Ker je bil lep sončen dan, smo potrkali na vsa vrata, ki so bila ob poti, in v en glas zavpili: »IMATE KAJ ZA PUSTA HRUSTA?« Nato se je oglasila še Čarovnica Mica in dejala: »ODGANJAMO ZIMO, PRINAŠAMO POMLAD!«

Lastnikom hiš, ki so nam odprli vrata, smo pričarali širok nasmeh na usta, ko so videli naše nasmejane pustne obraze. Vsi so bili zelo prijazni in nam v zahvalo za obisk podarili polne skledice bonbonov, lizik in krofov. Pogostili so nas tudi s sokom in nam v upanju, da se vidimo naslednje leto, podarili tudi nekaj cekinov za na pot.

Dan je bil res krasen, zato je bilo naše druženje prekratko. Zaključili smo ga v OŠ Bele Vode. Tam je Društvo Vulkan pripravilo pogostitev za vse lačne in žejne pustne maškare.

Zabavo smo popestrili z igro »John Marion«, v kateri je zmagala navihana Mucka. Ob 12.30 smo se poslovili in si obljubili, da se naslednje leto zopet zberemo in odženemo mrzlo zimo iz Belih Vod ter prikličemo zvončke, norice,

JULIJA GOLIČNIK

trobentice, marjetice ...Kaj pravite, nam je uspelo odgnati zimo? Ste že našli pomladne cvetlice?

Foto arhiv Društva Vulkan

Smučanje na Bukovniku

V soboto, 5. marca, je na smučišču Bukovnik v sklopu organizacije Športne sekcije Turističnega društva Skorno v sodelovanju s ŠKD Mačji kamen – Florjan potekalo smučanje in smučarsko tekmovanje, ki se ga je iz obeh društev udeležilo 46 smučarjev, od tega 34 smučarjev tekmovalcev.

Najmlajši udeleženec je štel le 5, najstarejši pa 71 let. Najboljši tekmovalni čas je med ženskami dosegla Tina Skornšek, med moškimi pa Slavko Golob.

Med društvoma in znotraj krajevnih skupnosti že dolga leta poteka neverjetno sodelovanje, ki iz leta v leto raste v veliko prijateljstvo; in kot radi rečejo člani društev, skupaj res tvorijo eno veliko družino.

Foto Denis Trap

DENIS TRAP

Pust v Gaberkah

Na pustni torek je Kulturnica Gaberke organizirala pohod mask po Gaberkah. Aktualnih tem za pusta letos ni manjkalo, pustni komite pa se je po dolgotrajnem zasedanju odločil, da bo letošnja skupinska maska športne narave.

Pustni komite je na hitro ustanovil Smučarski klub Gaberke in na olimpijske igre v Peking poslal najboljše športnike, kar so jih našli. Ti so se na Kitajskem močno borili za vsako stotinko in centimeter in se vrnili domov polni zaslužnih medalj. Zbrali so se v Gaberkah pri mostu, se pohvalili s svojimi težko prisluženimi medaljami, si vzeli čas in pozirali za šostanjski List, nato pa odšli promovirati šport in razkazovati medalje krajanom Gaberk. Na poti skozi Gaberke do Kozolca so srečali in nasmejali mnogo krajanov.

Pust Gaberke 2022

Foto A. Grudnik

A. GRUDNIK

Zimski pohod po Gaberški poti

V nedeljo, 20. februarja, je Planinska sekcija Gaberke organizirala tradicionalni zimski pohod po Gaberški poti. Ob gasilskem domu se nas je zbralo okoli 50 zagnanih pohodnikov.

Snega razen na Golteh in v oddaljenih gorah ni bilo videti, dokler se nismo iz Pristave spustili proti kmetiji Velunšek. Tam smo v senčenem delu gozda le našli nekaj kvadratnih metrov snega, ki ga je bilo dovolj tudi za kakšno kepo. Po pohodu skozi dolino Velunje je pri Končnikovi žagi sledil strm vzpon proti Črni gori v Plešivcu. Med potjo smo si ogledovali tudi bodočo traso hitre ceste. Na najvišji točki Gaberške poti, v Volkovem gozdu, smo počakali, da smo se vsi ponovno zbrali in nastala je skupinska fotografija. Sledil je spust proti Čančevemu

vrhu in naprej v Leženj. Vmes smo si lahko ogledali viadukt nove ceste za Plešivec, ki ga pred dvema letoma, ko je bil zadnji pohod, še ni bilo. Čakal nas je še zadnji del poti – spust z Leznja proti Gozdni učni poti in naprej proti

gasilskemu domu, kjer so nas čakali čaj, kruh in pecivo. Zadovoljni, da smo preživeli lep dan, smo se poslovili.

Gaberška pot 2022

Foto A. Grudnik

A. GRUDNIK

Starodobno smučanje na Kopah

Kulturnica Gaberke je 5. marca 2022 izvedla 5. starodobno smučanje na Kopah oz. t. i. 5. Ludvikov memorial v spomin na dolgoletnega člana društva **Ludvika Krenkerja**.

Priprava smučišča na družinski progi se je pričela že prejšnji dan po končani nočni smuki. Upravitelji smučišča so s teptalnim strojem pripravili snežno površino in dostavili sneg za skakalnice. Nočno delo priprave veleslalomске proge in skakalnice je v mrzli in vetrovni noči trajalo do okoli ene ure zjutraj. Tudi na dan dogodka vreme ni bilo nič kaj prijazno. Jutro je bilo hladno, megleno in rahlo snežno, ko so se v domu pričeli zbirati starodobni smučarji iz vse Slovenije. Gre večinoma za člane različnih turističnih in »oldtimerskih« družtev, ki se pozimi družijo ob starodobnem smučanju na znanih slovenskih smučiščih, v poletnem času pa smuči zamenjajo za starodobna kolesa in z njimi kolesarijo po različnih krajih Slovenije. Okoli 10.00 so se smučarji počasi odpravili proti progi. Ob tem so pritegnili številne poglede ostalih obiskovalcev, saj smučarji v volnenih oblačilih in z lesenimi smučmi ter palicami na smučišču le niso vsakdanji. Sledil je ogled proge in ogrevanje. Ko so bili smučarji zbrani na startni liniji, jih je starter spuščal drugega za drugim. Nekateri so progo prevozili precej hitro in spretno. To je bilo odvisno tudi od samih smuči. Lesene smuči brez robnikov in z ne najbolj drsečo površino ter usnjeni »gojzarji« in primitivne vezi ravno ne dopuščajo nekih presežkov med količki. Ob progi se je zbralo kar nekaj obiskovalcev, ki so si z zanimanjem ogledali umetnost starodobnega smučanja. Smučarje je vzpodbujal tudi glavni napovedovalec, predsednik Kulturnice **Franc Šteharnik**. Kljub nizkim hitrostim se je zgodil tudi kakšen padec, vendar na srečo brez poškodb smučarja in opreme.

Sledili so smučarski skoki, za katere je zbralo pogum le 8 skakalcev, od tega tudi ena tekmovalka. Skakalnice sta pripravila brata **Marko** in **Andrej Jevšenak**. Smučarske skoke in postavitev skakalnic ju je naučil njun oče **Zdravko Jevšenak**, znani sodar, ki je znal narediti tudi odlične lesene smuči. Njegovo obrt sedaj nadaljuje njegov sin Andrej, ki tudi zna narediti prave lesene smučke. Dolžina skokov sicer ni bila velika, so pa po dveh serijah trije skakalci dosegli enak rezultat in si zato delili prvo mesto.

Same prireditve ne bi bilo moč izvesti brez podpore direktorja podjetja Smučišča in hoteli Kope, Vabo d. o. o., **g. Boštjana Paradiža** in pomoči skrbnikov smučišča. S skupnimi močmi smo uspeli postaviti varno progo in skakalnice ter izvesti zanimiv dan na Kopah, zato se vsem iskreno zahvaljujemo, še posebej g. Boštjanu Paradižu, ki nam vsako leto omogoči izvedbo te prireditve.

ZDENKA MAZEJ GRUDNIK

Kope, Kulturnica 2022

Foto A. Grudnik

Kope, Kulturnica 2022

Foto A. Grudnik

Kope, Kulturnica 2022

Foto A. Grudnik

Najmlajši z vlakom do jame Grofova ožina

Naš tečajnik Teo je imel nazadnje, ko smo kopali v Jamski savni, čudovit razgled na Savinjo in železnico, ki teče tod.

Tako je dobil idejo, da bi šli enkrat do jame z vlakom. Samo še na pravi čas je bilo treba počakati in ko so prišle počitnice, smo se odpravili na pot do jame – z vlakom do Celja. Prvi del ekipe se je vkrcal na vlak v Florjanu, drugi pa postajo nižje. Kmalu je bila na vlaku kompletna ekipa in že smo »čuhali in puhali« po Savinjski dolini proti Celju. Na železniški postaji v Celju so nas pričakali Risto, Jožica in Uroš. Uroš je na stari grad odpeljal opremo in nekaj se jih je odločilo, da se do celjskega gradu peljejo z njim. Drugi smo jo mahnili peš. Najprej na ogled gradu, šele nato do jame. Tako so najmlajši zakorakali po sledeh celjskih grofov in obiskali njihov dom. Spoznali so graščakovo življenje in tako tudi delček naše zgodovine, z Urošem pa sva goro opreme po gamskih stezah vlekla do jame. Vhod smo opazili že med raziskovanjem Egejske jame pod Starim gradom. Videli smo, da se odpre, le na vhodu je vražje ozko. Pričela sva širiti, a skala je bila zelo trda. Trudila sva se, ampak bilo je strašno ozko in ni in ni šlo. Nato je padel v jamo še kos opreme in tako sva zaključila. Nisva dolgo čakala, ko je prišla skupina z ogleda gradu. Poročala sva, da preboj za nas, bolj močne, ni uspel, najmlajši

Foto arhiv ŠJKPT Podlasica

pa verjetno ne bi imeli težav. Kai je bil že pripravljen in je smuknil skozi ožino. Sledil mu je Tilen, ki je imel malo težav, ampak je šlo skozi. Spodaj sta prišla v širši meander, ki sta se ga lotila meriti. Sama jama gre naprej, a zaradi časovne omejitve nista šla naprej. Tudi nadaljevanje je prek kamina, kjer bi si morala vzeti čas in ga previdno splezati. Smo de odločili, da drugič. Namerila sta 14 metrov. Kai je hitro smuknil skozi ožino nazaj ven, Tilen pa je malo trpel, da se je stisnil skozi. Nato smo imeli le še

15 minut, da smo ulovili vlak. Dirka po gozdu navzdol do avta, kjer smo naložili opremo, in gasa do železniške. Nato še dirka po pločniku in zadnjo minuto smo vlak le ulovili. Zadihani in prepoteni smo se nasmehnili ekipi, ki je že dvomila v naš uspeh. Ampak vsem nam je uspelo najti novo jamo pod Celjskim gradom. Nato je sledila le še pot z vlakom po Savinjski dolini nazaj do doma.

ŠJKPT PODLASICA

Foto arhiv ŠJKPT Podlasica

Foto arhiv ŠJKPT Podlasica

Prostovoljno gasilsko društvo Topolšica 1931–2021

Preteklo leto 2021 smo gasilci iz Topolšice praznovali častitljivih 90 let obstoja in delovanja društva. Prostovoljno gasilsko društvo Topolšica je bilo ustanovljeno konec novembra 1931.

Takrat so fantje in moške v kraju pričeli razmišljati, kako pomagati reševati imovino sebi in sokrajanom ob nesrečah, kot so požari, saj so ti na domačijah vsako leto povzročili ogromno škode. Vedeli so, da brez opreme, ki jo potrebujejo pri gašenju, ne morejo storiti ničesar. Zato so ustanovili prostovoljno gasilsko društvo. Pričeli so z akcijo zbiranja prostovoljnih prispevkov, da bi postavili gasilski dom, in kupili opremo. Vsi krajanj so podprli akcijo in pomagali, da bi bilo društvo čim prej usposobljeno za namen, za katerega je bilo ustanovljeno. Priprave za gradnjo gasilskega doma so se pričele leta 1932, slovesnost ob otvoritvi novega gasilskega doma je bila konec julija 1933. Na operativnem področju so leta 1933 od PGD Šoštanj odkupili ročno brizgalno in ostalo opremo,

leta 1939 pa je bila nabavljena prva motorna brizgalna. Po vojni je društvo iz vojnega plena dobilo vojaško vozilo STEYER in ga dokončno preuredilo za gasilske namene l. 1952, svojemu namenu je služilo 12 let. Ves čas so skrbeli tudi za strokovno izobraževanje članov na vseh področjih, kar je prisotno še danes.

Društvo je vzorno skrbelo tudi za vzgojo mladine. Prva pionirska desetina je bila ustanovljena leta 1954. Poleg številnih uspehov mladih na tekmovanjih je bil največji uspeh za PGD Topolšica leta 1995, ko so mladinke v ARCU v Italiji postale mladinske olimpijske zmagovalke. V društvu pa ni manjkalo članic. Prva ženska desetina je bila oblikovana že v letu 1952.

Vsa leta je gasilsko društvo praznovalo okrog obletnice svojega obstoja in delovanja: leta 1941 je bila 10-letnica društva – delo v društvu je z začetkom 2. svetovne vojne zamrlo, saj je bilo veliko članov vpoklicanih v vojsko, nekaj je bilo pogrešanih, izseljenih in nekaj padlih; društvo je bilo med vojno pripravljeno le za slučaj požara. Ponovno je zaživeło v letu 1948.

Ob 25-letnici društva je bil razvit društveni prapor, simbol nesebičnega dela članov PGD Topolšica. Ob 30-letnici društva je bila k domu dograjena dvorana, ob 40-letnici pa je bil obnovljen gasilski dom. 50-letnica društva – izgradnja prizidka k domu, dograjena garaža, ob 55-letnici je bilo v društvo pripeljano novo orodno vozilo TAM 80. Blagoslov in predaja novega vozila Ford Transit za prevoz moštva ter

TATJANA LIHTENEKER

podpis Listine o prijateljstvu in sodelovanju s PGD Podkoren so bili ob 60-letnici. 70-letnica društva – prevzem novega članskega prapora. Leto 2011 – leto, ko je naše društvo praznovalo 80-letnico, je bilo za nas gasilce prelomno. Preselili smo se v nove prostore društva.

V zadnjih 10 letih smo posodobili naš vozni park. Leta 2012 smo prevzeli novo gasilsko cisterno AC 16/70, dve leti kasneje gasilsko vozilo za gozdne požare GVGP-1, v letošnjem letu pa bomo dobili novo gasilsko vozilo za prevoz moštva Mercedes Vito, predvidoma konec leta. V tem letu smo prevzeli še novo motorno brizgalno MB 8/8 in gasilsko prikolico za trodelni napad. Za vso novo opremo in vozila se moramo zahvaliti Občini Šoštanj, našim članom in vsem krajanom našega požarnega rajona ter donatorjem, saj brez njihove pomoči ne bi mogli.

Dogodki, ki so zaznamovali zadnjih 10 let: velik gozdni požar pod Slemenom, žledolom, poplave, plazovi, vetrolom Zavodnje – Šentvid; sodelovali smo na mednarodni gasilski vaji treh dežel (Slovenija, Italija, Avstrija) v Podkorenu, prvič smo organizirali tekmovanje s staro gasilsko tehniko SRMB in pionirsko tekmovanje za pokal KS Topolšica; obe tekmovanji sta postali tradicionalni.

Člani društva se ves čas izobražujemo in usposablamo, saj lahko le tako uspešno opravljamo naloge na področju gasilstva, varstva pred požarom in drugimi nesrečami. Veliko skrb nameenjamo tudi mladim v društvu, saj so mladi tisti, ki bodo nadaljevali naše delo in poslanstvo.

Lansko in letošnje leto je bilo tudi za nas gasilce drugačno. Zaradi razmer, ki so nastale ob bolezn COVID, smo morali odpovedati kar nekaj dogodkov – tekmovanja, vaje tekmovalnih enot članov in otrok, aktivnosti v mesecu oktobru, slovesnost ob našem letošnjem jubileju – 90-letnici društva ter slovesnost s prijatelji iz PGD Podkoren ob 30-letnici podpisa Listine o prijateljstvu.

V letu 2021 smo posredovali in nudili pomoč na osmih intervencijah: dimniški požar, požar plinskega žara, požar v Bolnišnici Topolšica, požar zapuščene stanovanjske hiše v Florjanu, požar lesa na kmetiji, nudili smo pomoč reševalcem NMP Velenje pri oskrbi obolele osebe, iskali pogrešano osebo in nudili tehnično pomoč. Raznos koledarjev je ob koncu leta 2020 potekal drugače. Zaradi razmer smo koledarje po našem požarnem rajonu razdelili v poštne nabiralnike. Ob koncu leta 2021 smo koledarje raznosili ob upoštevanju pravil NIJZ. Hvala vsem za prostovoljne prispevke.

Ob koncu leta 2020 smo obdarili tudi naše najmlajše člane. Skromna darila z zahvalo smo jim poslali po pošti. Članice, ki smo imele v društvu delavnico kvačkanja, smo zaradi razmer kvačkale doma. Bile smo dobrotelne: nakvačkale smo snežinke in angelčke ter male kapice in izdelale voščilnice, ki smo jih v imenu društva poslali organizacijam in društvom, s katerimi sodelujemo. 90 voščilnic smo naredile za dobrodelno akcijo 21.000 voščilnic za starostnike, ki jo je organizirala Ana Petrič, direktorica doma Centra za starejše občane v Notranjih Goricah,

ter 60 voščilnic za stanovalce Centra starejših Zimzelen Topolšica; dobrodelno akcijo je organiziralo TD Podeželje Topolšica. Nakvačkale smo tudi rokavčke pomagavčke za pomoč osebam z demenco za društvo Spominčica.

Konec aprila smo tradicionalno postavili mlaj ob prazniku dela in prazniku KS Topolšica.

V poletnem času, ko so razmere dopuščale, smo za našo mladino in za naše člane organizirali piknik, pripravili smo tudi pogostitev za člane, ki so v letu 2020 in 2021 praznovali okroglo obletnico. Na področju izobraževanja je pet članov uspešno opravilo Tečaj za bolničarja, 16 članov za Prvega posredovalca, dva člana za Usposabljanje z delom za helikopter, trije člani Tečaj za gasilca pripravnika ter en član, ki je opravil Tečaj za gašenje notranjih požarov, modul B.

Že drugo leto zapored smo sodelovali v akciji Deželak – junak. Za ekipo smo pripravili sprejem, starejši člani so prikazali vajo s staro motorno brizgalno. V imenu članov društva in krajanov smo jim izročili prostovoljne prispevke ter jih z gasilskimi vozili pospremili do Šoštanj. V mesecu oktobru smo pripravili Občinsko gasilsko vajo, ki naj bi potekala v Bolnišnici Topolšica. Zaradi razmer smo morali vajo odpovedati. Organizirali smo le društveno vajo.

Ob koncu leta 2021 smo tudi za operativne članke pripravili skromna darila v zahvalo za ves trud in prosti čas, ki ga namenijo ob klicu NA POMOČ!

V petek, 21. januarja 2022, je bil za gasilce PGD Topolšica prav poseben in lep dan. V društvo smo pripeljali novo gasilsko vozilo za prevoz moštva GVM-1 in tako zamenjali staro vozilo, ki smo ga imeli več kot 12 let. Staro vozilo GVM-1 smo prodali PGD Medvedje Brdo.

Vozilo je na podvozju Mercedes Benz Vito 119 CDI 4 x 4 Tourer PRO, nadgradnjo je izdelal

3 DIM d. o. o. – WEBO MARIBOR, d. o. o. Del sredstev za nakup je namenila Občina Šoštanj po planu Gasilskega poveljstva Občine Šoštanj. Preostanek sredstev smo zbrali s pomočjo prostovoljnih prispevkov naših članov, krajanov Topolšice, Zavodnj, Šentvida, Florjana, z donacijami nekaterih podjetij in s prodajo starega vozila GVM-1. Za pomoč pri nabavi vozila se zahvaljujemo Poveljniku PGD Topolšica Francu Hriberšku in Komisiji za nabavo vozila PGD Topolšica, KS Topolšica, lokalnim skupnostim, županu in svetnikom Občine Šoštanj ter vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da smo naš vozni park posodobili z novim GVM-1.

Foto arhiv PGD Topolšica

Star gasilski dom

Foto arhiv PGD Topolšica

Župan in poveljnik društva z novim GVM-1

Foto arhiv PGD Topolšica

Veliko breme so prevzeli vodstvo in aktivisti v vseh treh letih kovida

Območno združenje RKS Šaleške doline povezuje dejavnost v vseh treh občinah OZ RKS Velenje, ki združuje vse KO RK ter aktivne RK oz. krvovalce v podjetjih Gorenje ter Premogovnik Velenje, je 24. marca opravil po skoraj triletnem premoru redni letni zbor članstva. Dogodek je potekal v Topolšici, kar je z veseljem ugotovil tudi Drago Koren v imenu Občine Šoštanj. Ob prisotnosti predstavnikov Občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in MO Velenje je vodstvo predstavilo poročila in temeljito razpravo o problematiki, predvsem na področju krvovalstva. Pojavile so se že različne težave s sprejemanjem beguncev iz vojnega področja Ukrajine, saj bi se naj na neki državni in mednarodni ravni vse dogovarjalo brez posveta s

temeljnimi bazami, ki bi premagovale številne nedorečene težave v zvezi s tem. Kaj se dogaja v naši družbi, bo slej ko prej izplavalo že po vrelšču ob teh državnozborskih volitvah, težave, kot je bilo brez oklevanja predstavljeno, niso le iz časa korona krize in od zdaj. Zbor je podal poročila in potrdil načrte za tekoče leto. Občino Šoštanj je na zboru zastopal s pooblastilom

JOŽE MIKLAVC

župana Darka Meniha direktor Občinske uprave Šoštanj Drago Koren in izrazil zahvalo in čestitke vodstvu RK ter vsem aktivistom v KO RK vseh občin. O pereči vsebini bomo zaradi aktualnosti na področju vse doline in širše poročali v naslednji izdaji našega Lista.

Rdeči križ Šaleške doline podpirajo vse tri občine

Foto Jože Miklavc

ŽIVLJENJE PIŠE ZGODBE

Še bi se peljala s helikopterjem

Zofija Laznik

V Zavodnju, pod severnim vznožjem Slivnikovega hriba, stoji Slivnikova domačija, datirana z letom gradnje v zgodnje 18. stoletje. Na tej domačiji je bila leta 1938 rojena Zofija Potočnik, kasneje poročena Laznik. Lani smo jo obiskali ravno zaradi te edinstvene Slivnikove hiše, katere posnetki so krasili naslovnico aprilskega Lista. Takrat sem se prvič pogovarjala z gospo Zofijo in se odločila, da zapišem njeno zgodbo. In mesec marec je kot nalašč ... Ne, narobe! Vsak mesec v letu bi bil primeren za njeno zgodbo. Skoraj neverjetno zgodbo o preživetju skozi preizkušnje življenja, ki že od ranega otroštva jemlje tisto, kar je človeku najdražje. Imenujmo jo Zofka, ker mi je takoj ob prihodu povedala, da bo pač govorila po domače »tk ko je navajena«. In tako kot sva se pogovarjali, je nastal tudi tale zapis.

Zofka Potočnik je bila rojena kot nezakonska hči, mama Fanika ni nikoli živela skupaj z očetom. Fanika je živela skupaj z bratom Francem in mamo, ki je umrla v zgodnjem Zofkinem otroštvu. Pove: »Stara mama so kuhali, jaz pa sem bila sikna in so mi dali eno po riti ter me posadili na mizo, da bi lahko dali v miru kuhat krompir. Pa jih je kap. To je moj spomin nanjo, da sem jih nazadnje od nje dobila,« se nasmeje.

Foto Milojka B. Komprij

Nasploh je Zofka veder človek. Če ne bi bila ... Ta njena vedrina je zgrajena iz zavedanja, da je življenje težko in da je najbolj preprosto to

sprejeti. In preživeti. Pri trinajstih ji je umrla mama. Smrt mame je bila, kot bi umrli njeni mladi načrti, še posebej težko je bilo, ker je potem odrasčala s stricem, njegovo hčerko Štefko in deklo Micko. Na kmetiji, ki je »težka« 48 hektarov. »Vsi so bili v redu z menoj, lepo smo se zastopli, sploh dekla, 27 let sva živeli skupaj, enkrat se nisima skregali. Načrti, da bi se izučila za šiviljo, se niso uresničili, v hiši so

Foto Milojka B. Komprij

se precej zanašali nanjo. Kar vsi so rekli: Bo pa Zofka nardila,« pove in se spet nasmeji. Brez zamer in trpkih spominov.

Zofka je zrasla v lepo dekle. Tega ni povedala ona, to sem prepoznala jaz, ker je še sedaj kljub garanju, letom in težkim preizkušnjam lepa gospa. Z neverjetnim spominom. Datume, dneve, mesece in letnice niza brez težav. Ponavlja stavke izpred desetletij. Oživlja spomine, tudi žalostne, ki jih je sprejela v zavedanju, da drugače ne bi preživela.

Šolo je obiskovala v Zavodnju, učila jo je »Hrvatova Gela« /Angela Horvat/, a včasih je bila na kmetih šola bolj nujno zlo. Delo je bilo bolj cenjeno.

»Ivi je umrl 26. aprila leta 1968,« se najprej ozre v smrt prvega otroka. Ustavim jo in jo povrnem v čas, ko se je poročila. Da je k njej hodil eden iz Zarazborja, a ga je zavrnila, ker je izvedela, da že ima otroka, pove. Zatem se je zanj začel zanimati Laznikov Franc, sosed, ki pa je nekaj časa delal v Avstriji. In sta se zmenila in leta 1961 poročila. Potem so prišli otroci. Anica je rojena leta 1961, Ivi leta 1963. Nato so se rodili: leta 1965 Toni, Veronika leta 1966, potem Jože leta 1969, nato še Zinka leta 1970 in 1972. leta Franci.

»Ja, Ivi je umrl star pet let. Luščila sem fižol, Franc pa je podiral za telegrafnice, otroka sta mu nesla piti.« In se je zgodilo, kot se zgodi marsikje. Veja podrtega drevesa ga je oplazila. Nič ni kazalo na zunaj. Umrl je v njenem naročju, na poti v bolnico Celje.

Kaj lahko rečeš ob taki nesreči? Kako lahko znova poženeš življenje, ko se svet ustavi? Aprila je bilo, januarja prej pa je umrl tast.

MILOJKA B. KOMPRIJ

je moral stric odpeljati k Rumlu, kjer je bila enota. Stric se je bal za svoje življenje in se je pri Rumlu skril, da niso odpeljali še njega. »Takrat je zagorelo pri Potočniku, stric so se vračali z voli domov in so videli rdeče nebo. Ustrašil se je, da so Nemci iz maščevanja požgali pri nas, so pa pri sosedu marof zažgali.«

Spet se vrneva k družini, ponosno pove, da so se hčerke fajn oženle. »Anica, ki je najbližje doma, me vsak dan pokliče na južno. Sinovi pa ...« Malo pomolči in tudi jaz ne vem, ali naj postavim naslednje vprašanje. Odgovori mi kar sama. »Vsi štirje so na pokopališču v Zavodnjah.« To pove kot dejstvo, kot vdanost v usodo, da je ta strašna izguba del njenega vsakdana.

»Jožek bi moral septembra v Maribor za tišlerja, že drugi letnik, leta 1985 je bilo.« Nedelja 25. avgusta ji je vzela Jožeka Franca. »Sosed Slepec je javil, da sta utonila v družmirskem jezeru.« Niso ju pripeljali skupaj, kot da bi bilo manj hudo, da so domov pripeljali najprej starejšega, potem še mlajšega ...

O dogodku pripoveduje podrobno, še to se spomni, da je na pokopališču slišala opazko, da niti solze ni potočila. »Res je nisem, niti solza ni pritekla, a v prsih je bilo, kot da me bo razneslo, kot da so mi pljuča narasla in ni bilo placa,« opiše svojo bolečino, ki jo šele po letih lahko sprostí tudi z jokom.

Tako joče tudi za sinom Tonijem, ki se je prav tako poslovil prezgodaj. In za možem Francem, ki se je pridružil svojim sinovom leta 1999. Ob Zofkini zgodbi se zdi, da se živemu človeku ne more in ne sme dogajati toliko hudega. Kaj ji daje moč, kaj jo je sploh dvignilo, da je lahko vstala po vsakem takem udarcu.

»Delo,« pravi. »Tako sem se zamotla, da nisem

preveč mislila. Ker ko sem, sem kar obstala, nisem bila žejna, nisem bila lačna ...« Moč ji daje tudi misel na hčerke, zete, vnuke ... Moč ji dajejo vsakdanji dogodki, drobne radosti.

Spravim jo v dobro voljo z vprašanjem, kaj rada počne. Poslušaj radio, bere časopise, štrika in ja, vrt ima izjemno rada. Kam daleč ni nikoli hodila, v Šoštanj po opravkih, saj po kaj pa bi? Tudi televizije ne gleda. Se je pa večkrat peljala s helikopterjem in skupaj obnoviva znano zgodbo o skrivanju helikopterja v Zavodnju.

»Ne, nisem vedela, niso mi povedali,« je zdaj po toliko letih še vedno ponosna na Anicino družino, ki je tvegala in v času vojne za

osamosvojitve Slovenije na domačem skednju skrivala cel helikopter. »Zdaj že dve leti niso prišli (misli na helikoptersko enoto, ki vsako leto junija obeleži datum preleta helikopterja iz JLA v slovensko TO), fajn se je bilo vozit s helikopterjem,« se spet veselo nasmeje in mi ponudi potico, odlično potico, ki jo je seveda spekla sama.

Ob odhodu še pokomentirava vrt, da bo res treba postaviti tisto ograjo, ki jo ima že dve leti kupljeno. »Sama ne bo zrasla,« se posloviva in že koraka proti gospodarskemu poslopju, kjer sta med tem dva člana hčerine družine, ki sedaj v glavnem obdeluje grunt, obdelovala kup lesa.

Foto Milojka B. Komprij

CERKEV

Bogoslužna oznanila

NEDELJA, 3. APRIL 2022, SV. MAŠE NA 5. POSTNO (TIHO) NEDELJO

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00, 8.30 in 11.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 19.00
Bele Vode ob 8.30 | Zavodnje ob 10.00

NEDELJA, 10. APRIL 2022, SV. MAŠE NA CVETNO NEDELJO

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00, 8.30 in 11.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 19.00
Bele Vode ob 8.30 | Zavodnje ob 10.00
Topolišica ob 10.00 | Gaberke ob 11.30
Križev pot na Goricah ob 16.00

ČETRTEK, 14. APRILA 2022, SV. MAŠE NA VELIKI ČETRTEK

Šoštanjska župnijska cerkev ob 20.00
Bele Vode ob 18.00 | Zavodnje ob 18.00

PETEK, 15. APRILA 2022, OBREDI NA VELIKI PETEK, NA DAN JEZUSOVEGA TRPLJENJA IN SMRTI

Šoštanjska mestna cerkev ob 15.00 – križev pot
Šoštanjska župnijska cerkev ob 20.00
Bele Vode ob 18.00 | Zavodnje ob 18.00

VELIKA SOBOTA, 16. APRILA 2022

Blagoslov ognja
Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00
Bele Vode ob 8.00 | Zavodnje ob 8.00

BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL

Šoštanjska župnijska cerkev 10.00–16.00 vsako polno uro
Šoštanjska mestna cerkev ob 10.00 in 15.00
Bele Vode ob 13.00 in 18.00
Zavodnje ob 14.00 in 18.00
Gaberke ob 16.00 | Topolišica ob 17.00

VELIKONOČNA VIGILIJA

Šoštanjska župnijska cerkev ob 20.00
Bele Vode ob 18.00 | Zavodnje ob 18.00

NEDELJA, 17. APRIL 2022, SV. MAŠE NA VELIKO NOČ – PRAZNIK GOSPODOVEGA VSTAJENJA

Šoštanjska župnijska cerkev ob 5.30 (vstajenska procesija in sv. maša ob 7.00), 8.30 in 11.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 19.00
Bele Vode ob 8.30 | Zavodnje ob 10.00

PONEDELJEK, 18. APRILA 2022, SV. MAŠE NA VELIKONOČNI PONEDELJEK

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 19.00
Bele Vode ob 8.30 | Zavodnje ob 10.00
Sv. Anton ob 11.15

NEDELJA, 24. APRILA 2022, SV. MAŠE NA BELO NEDELJO

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00, 8.30 in 11.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 19.00
Bele Vode ob 8.30 | Zavodnje ob 10.00

NEDELJA, 1. MAJ 2022, SV. MAŠE NA VELIKONOČNO NEDELJO

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00, 8.30 in 11.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 19.00
Zavodnje ob 10.00 | Sv. Križ ob 10.30

SV. MAŠE V DOMU ZIMZELEN: 12. 4. IN 26. 4. OB 19.00

Vsem bralkam in bralcem Lista želiva blagoslovljeno veliko noč vašega duhovnika Jože in Vinko.

GLASBA

Šaleška harmonika

Šaleška harmonika je preprosto povedano tekmovalstvo v igranju na diatonično harmoniko. Širše gledano je to projekt treh občin – Velenja, Šoštanj in Šmartnega ob Paki, ki ga koordinira Robert Goličnik, leta 1996 zmagovalac 16. tekmovanja Zlate harmonike Ljubečna in uspešen vodja zasebnega glasbenega centra Goličnik.

Za kaj gre pri projektu? »V bistvu na tem področju ni nekega reda, izbornih tekmovalcev pred večjimi nastopi do sedaj ni bilo.« Ideja zanj je v Goličniku zorela že nekaj let, lani septembra, ko je postal predsednik uveljavljenega festivala Zlate harmonike Ljubečna, jo je začel uresničevati. »Funkcija mi pomeni čast, hkrati pa veliko obvezo in tudi priložnost, da na področju festivalov diatonične harmonike naredimo red. Ker sem sam že 25 let učitelj harmonike, vem, o čem govorim.«

Goličnik prisega na stimulacijo tekmovalcev, zato bodo tudi nagrade konkretne. »Vsi vlagajo v učenje harmonike, tako starši kot učenci čas, denar in še vse ostalo, zato je prav, da so nagrade več kot samo moralno zadoščenje.« Za festival je namreč ustanovljen denarni sklad, ki so ga ustanovile prej omenjene občine, zmagovalci bodo poleg denarnih dobili tudi nagrade, kot je snemanje v studiu Lubaton. Uspeh na Šaleškem festivalu harmonike bo tudi vstopnica za Ljubečno in hkrati možnost osvojitve glavne nagrade tega festivala, ki je, kot vemo, diatonična harmonika Munda.

In ker res hoče narediti red na področju kvalifikacije na tekmovalstvu, Goličnik razmišlja še dlje. V sodelovanju z Zvezo diatoničnih harmonik Slovenije bo kvalificirane na festivalu Ljubečna pot vodila na evropski in svetovni festival harmonike.

Tekmovalstvo bo potekalo v Topolšici 8. maja, dan pred krajevnim praznikom, organizatorji pa pričakujejo okoli 50 tekmovalcev pretežno iz Šaleške doline, lahko pa tudi od drugod. Izbor za finale 41. festivala Ljubečna bo namreč potekal na treh koncih Slovenije, šaleški pokriva vzhodni del.

Prijave potekajo preko Facebook strani, izdelan je že lep logotip v črno-zeleni barvi, organizacijski odbor, ki mu predseduje Robert Goličnik, pa načrtuje devet kategorij, v katerih se bodo lahko pomerili tekmovalci. Poleg tekmovalnega se obeta tudi zabavni del, tako da vabljeni k prijavi in seveda poslušanju.

Festival Šaleška dolina bo naslednje leto registriran kot društvo in bo postal tradicionalen, letos še delujejo po pravilniku, v katerem je med drugim zapisano, da bo, če bo prijavljenih preveč, mogoče sodelovati samo z eno skladbo.

Kako bo potekal 41. festival Ljubečna, pa kaj več v avgustu, ko bo tudi bolj aktualno. Goličnik že zdaj pravi, da bo »postavljen na glavo« oziroma posodobljen.

Skratka Šaleška harmonika, novost v slovenskem prostoru, se bo zgodila 8. maja v Topolšici, vabljeni tekmovalci, organizator in komisija obetajo pošteno ocenjevanje.

Foto osebni arhiv

Topolšica
8.5.2022

Velenje

Šmartno ob Paki

Šoštanj

Foto osebni arhiv

MILOJKA B. KOMPREG

ŠOLA IN VRTEC

Učenci oddelka Šoštanj GŠ Velenje uspešno nastopili na 51. državnem tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov TEMSIG

V Sloveniji je na Štajerskem od 7. do 22. marca potekalo 51. državno tekmovanje mladih slovenskih glasbenikov TEMSIG. Tekmovalstvo je potekalo v Beltincih, Celju, Gornji Radgoni, Ljutomeru, Mariboru, Murški Soboti, Ptuj, Slovenski Bistrici in Velenju. Učenci GŠ Velenje – Oddelka Šoštanj so dosegli izjemne rezultate. Priznanja in nagrade so prejeli naslednji učenci:

Klavir

Kategorija 1. b

Maja Kedačič, srebrno priznanje (mentorica: Sanja Mlinar Marin)

Tinkara Krt, srebrno priznanje (mentorica: Anja Rosec)

Maja Kedačič

Foto arhiv GŠ

Klarinet

Kategorija 1. a

Nej Ovčjak, bronasto priznanje (mentor: Lovro Vrzela, korepetitorica: Valentina Čas)

Kategorija 1. c

Eva Vodušek, bronasto priznanje (mentor: Boštjan Mesarec, korepetitorica: Sanja Mlinar Marin)

Nej Ovčjak

Foto arhiv GŠ

Flavta

Kategorija 1. a

Tjaša Vodušek, zlato priznanje, 3. nagrada (mentorica: Neva Berke, korepetitorica: Anja Rosec)

Vsem tekmovalcem, mentorjem in korepetitorjem iskreno čestitamo! Zelo smo ponosni na vas.

Tjaša Vodušek

Foto arhiv GŠ

URBAN MEŽA

Mladi citrar Klemen Ožbej navdušil v Münchnu

Od 25. do 27. februarja 2022 je v Münchnu v prostorih Visoke šole za glasbo in gledališče potekalo 9. mednarodno citrarsko tekmovanje, ki ga pobudnik in glavni organizator prof. Georg Glasl v sodelovanju z Nemško citrarsko zvezo organizira od leta 2004.

V najmlajši kategoriji do 9 let (Nachwuchsförderpreis IV) je nagrado prejel **Ožbej Klemen**. Ožbej obiskuje pouk citer šele od septembra v oddelku GŠ Velenje v Šoštanju. Aprila bo star 8 let. Doslej je nastopal že v vseh dvorinah glasbene šole in v domači cerkvi pri polnočnici. Na tekmovanju je predsednik ocenjevalne komisije prof. Glasl posebej pohvalil njegov nastop in ga navedel kot primer dobrega pouka citer v Sloveniji, od koder prihaja toliko dobrih citrarjev in citrark. Klemnu in njegovemu mentorju **Petru Napretu** iskreno čestitamo!

Ožbej Klemen

Foto arhiv GŠ

URBAN MEŽA

Izjemen uspeh mladih citrarjev

Mednarodno tekmovanje v Nemčiji

Od 25. do 27. februarja 2022 je v Münchnu v prostorih Visoke šole za glasbo in gledališče potekalo 9. mednarodno citrarsko tekmovanje, ki ga pobudnik in glavni organizator prof. Georg Glasl v sodelovanju z Nemško citrarsko zvezo organizira od leta 2004.

Letos se tekmovanja Ernst Volkmann-Preis (kategorija od 19 do 35 let) prvič ni udeležil nihče iz

Slovenije, smo pa zato bili zelo dobro zastopani v kategorijah Nachwuchsförderpreis I do IV.

V najmlajši kategoriji do 9 let (Nachwuchsförderpreis IV) je prejel nagrado **Ožbej Klemen** iz glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje. Ožbej obiskuje pouk citer šele od septembra v oddelku GŠ v Šoštanju, aprila bo star 8 let. Doslej je imel nekaj nastopov na šoli in enega v domači cerkvi pri polnočnici. Na tekmovanju je predsednik ocenjevalne komisije prof. Glasl posebej pohvalil njegov nastop in ga navedel kot primer dobrega pouka citer v Sloveniji, od koder prihaja toliko dobrih citrarjev in citrark.

V kategoriji od 10 do 12 let (Nachwuchsförderpreis III) sta prejeli nagrado **Julija Koritnik** iz glasbene šole Grosuplje in **Lucija Pšeničnik**, ki obiskuje pouk glasbe v Brežicah.

V kategoriji od 13 do 15 let (Nachwuchsförderpreis II) sta prejeli nagrado **Eva Avberšek** iz glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje in **Ana Jagrič** iz glasbene šole Brežice.

V kategoriji od 16 do 18 let (Nachwuchsförderpreis I) pa je bila nagrajenka spet iz glasbene šole FKK Velenje **Maša Strmec**, ki obiskuje Umetniško gimnazijo Velenje, ter **Pavlina Šifrar** s Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana.

S priznanjem in pohvalo so s tekmovanja odšli: **Tamara Kralj**, **Aša Kuferšin** in **Manca Udovič**.

Od osmih nagrajencev v kategorijah Nachwuchsförderpreis je kar sedem nagrad odšlo v Slovenijo. To je bil vsekakor izreden uspeh za slovenske citrarje in tudi iz velenjske Glasbene šole, saj so vsi trije udeleženci vsak v svoji kategoriji prejeli najvišje nagrade.

PETER NAPRET

Vsi nagrajenci v kategorijah do 18 let

Foto P. Napret

Dobrodelna akcija za Ukrajino

So dejanja, ki nekaj štejejo. So trenutki, ko lahko pomagamo, in so majhne stvari, ki nekemu pomenijo veliko. In ravno to smo dokazali otroci in zaposleni na OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj skupaj s POŠ Topolšica.

Zaradi trenutnih razmer v Ukrajini smo se povezali s Karitas in OZRK Velenje in odločili, da pripravimo zbiralno akcijo potrebnih, ki jih ljudje na tem žalostnem vojnem območju nujno potrebujejo. Otroci smo skupaj s starši in zaposlenimi na šoli dokazali, kako srčni smo. Prinesli smo veliko stvari, ki mogoče nam, ki še ne poznamo razmer v Ukrajini, ne pomenijo veliko, a ljudem tam ogromno. Zbrali smo veliko konzervirane

Del zbranih sredstev

Foto arhiv OŠ KDK Šoštanj

Pustna

*Danes bomo krofe cvrli,
kakšno smešno še razdri,
vso obleko bomo slekli,
se v pajace preoblekli,
s krinko si obraz zakrili –
šeme – v svet se zapodili,
žalost vso naj šment pohrusta;
danes šli se bomo pusta.
(Danilo Gorinšek)*

Otroci drugega starostnega obdobja smo v pustnem tednu spoznavali pomen pusta, ustvarjali različne pustne maske in dekoracijo, ki krasijo naše igralnice in garderobe. V vrtcu so potekale različne dejavnosti. Veliko smo rajali, prisluhnili različnim ritmom glasbe in se prepustili pustnemu vzdušju. Najbolj nestrpno smo pričakovali pustni torek. Za zajtrk so nas razveselili s krofi. Potem smo imeli v skupnem prostoru vrtca pustno rajanje ob glasbi in za konec še pustno povorko (v pustnem sprevodu smo se sprehodili skozi mesto Šoštanj).

ŠPELA SOVIČ IN KLEMENTINA REDNAK MEŽNAR

hrane, oblačil, toaletnega materiala, pripomočkov za zdravstveno oskrbo ran in drugih stvari. Nabralo se je preko 5000 različnih artiklov, med njimi skoraj 1000 konzerv s hrano, 900 paketov testenin, kar pomeni skoraj 2000 obrokov za ljudi potrebne pomoči.

Seveda s temi dejanji mej ne bomo premikali, a ravno s takimi drobnimi stvarmi lahko pokažemo, da nam ni vseeno za sočloveka, da smo pripravljeni pomagati in nekako vsaj malo omiliti bolečino ljudem, ki se v teh nevzdržnih razmerah borijo za preživetje.

Pomoč učencev pri zbiralni akciji na centralni šoli

Foto arhiv OŠ KDK Šoštanj

Zbiralna akcija na POŠ Topolšica

Foto arhiv OŠ KDK Šoštanj

SARA STEINER

Foto Pia Hudomalj

Februar v enoti Mojca

Mesec februar je bil kulturno obarvan. Otroke smo seznanili z 8. februarjem in njegovim pomenom.

Ker je za nas občane mesta Šoštanj zelo pomemben pesnik Karel Destovnik - Kajuh, smo v mesecu februarju začeli v vseh oddelkih s pogovorom in seznanjanjem o njem. Naučili smo se deklamacijo, narisali nekaj portretov, sedaj pa bomo znanje nadgrajevali tudi v naslednjih mesecih. Ker pa je bil v februarju tudi pust, smo se skupaj »šemali« in tako odganjali zimo. Imeli smo veliko različnih mask, skupaj smo plesali, peli, se smejali in odšli na sprehod po Gaberkah.

Foto Maša Sebanc

ŠPELA BOŽIČ

Pustovanje v enoti Urška

Tudi v letošnjem pustnem tednu smo si v vrtcu pripravili pravo pustno vzdušje. Ves teden so otroci v vrtec prihajali našemljeni v najrazličnejše pustne maske in se z rajanjem ter prepevanjem podajali v pravljčni svet maškar.

Poskrbeli smo tudi za naše domačine, saj so se starejši otroci odpravili na pustno povorko po Topolšici. Med glasnim prepevanjem in cingljanjem na zvončke so se ustavili pred hotelom Vesna in tamkajšnjim gostom zapeli pesmico. Pot so nadaljevali do centra starejših Zimzelen in tudi tam z rajanjem ter prepevanjem razveselili tamkajšnje stanovalce. Tako je pustnim šemam uspelo pregnati zimo in v našo deželo priklicati pomlad.

Foto arhiv vrtca Šoštanj

ALEKSANDRA STROPNIK

Foto arhiv vrtca Šoštanj

Moja družina, takšna in drugačna

Družina je osnovna družbena celica in je najpomembnejša za razvoj otroka. Ne glede na to, kakšna je družina, je za otroka najpomembnejši prostor, kjer raste, se razvijamo, dozorevamo. Člane družine povezujejo nevidne vezi, ki so najmočnejše in nas zaznamujejo in spremljajo vse življenje.

Vezi pa se prepletajo in krepijo iz dneva v dan s skupnimi doživetji. In v vrtcu mesec marec, mesec družine obeležimo na prav poseben način. Z otroki se ves mesec pogovarjamo o

družinah. V vrtec prinašajo fotografije družin, sebe, ko so bili še dojenčki. Prijatelj v vrtcu pokažejo in predstavijo člane svoje družine. Veliko se pogovarjamo o vlogah družinskih članov, posnemamo svoje starše in se veliko igramo igre vlog. Opravljamo opravila odraslih, smo skrbne mamice in močni, pogumni očki, pridni kuharji, spretni zdravniki, peričice. Seveda svojo družino tudi narišemo, za starše pripravimo darilo in končno smo po dveh letih spet lahko naše starše ponovno povabili v vrtec. Na srečanjih ob praznovanju družine smo skupaj ustvarjali, prepevali, plesali, telovadili, se odpravili na izlet ... Otroci so se sončili v ponosu svojih staršev, marsikateremu staršu so se orosile oči ob pogledu na svojega malčka, ki prepeva pesmico za mamico in atija. Ob takšnih trenutkih se med otrokom in starši krepijo nevidne vezi in ustvarjajo nepozabni spomini.

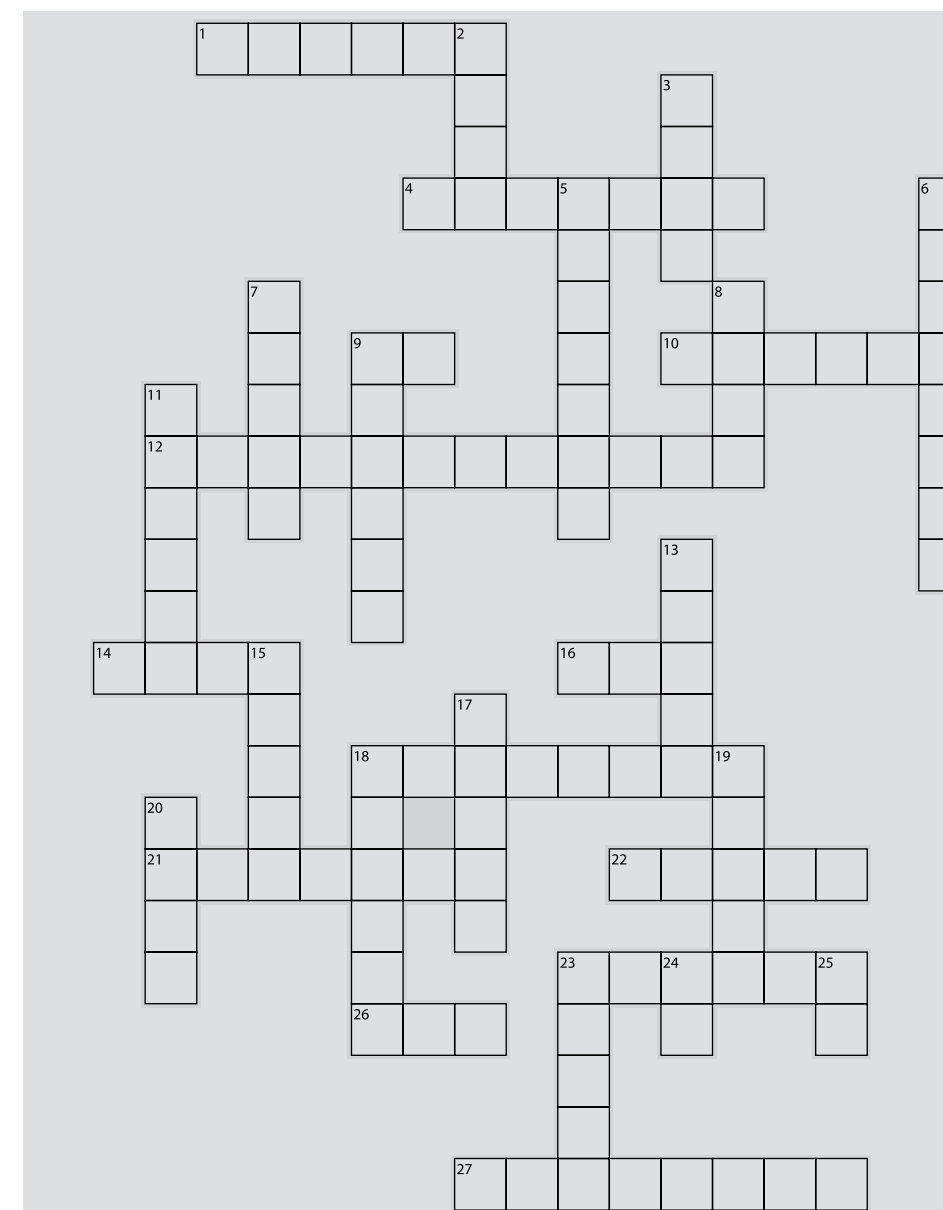
SILVIJA VRHOVNIK GORŠEK

Foto arhiv vrtca Šoštanj

RAZVEDRILO

AMADEJA KOMPREJ BERCE

NAVPIČNO

2. Odprtina v steni
3. Športno oblačilo
5. Udoben avtobus za izlete in potovanja
6. Znesek za vpis
7. Obiskovalec maše
8. Slovenski potopisec Cestnik
9. Nasprotje teorije
11. Oprema
13. Čebeli podobna žuželka
15. Kisar
17. Sodni zbor
18. Hinduistično božanstvo
19. Audijev model vozila
20. Zasebna dejavnost
23. Posoda za smeti
24. Elda Viler
25. Nicole Kidman

VODORAVNO

1. Ameriška pevka (Demi)
4. Hudič, vrag
9. Peter Levec
10. Mešanica kokakole in rdečega vina
12. Lepljenje plakatov
14. Lesen plug
16. Perzijski vladar
18. Stvaritev
21. Štirisedežna pokrita kočija
22. Appetit, tek
23. Slaboumnež
26. Oče
27. Naše rudarsko mesto

Šale

Blondinki sta vstopili na letalo, ki je letelo v Pariz, in se usedli v prvo vrsto. Stevardesa jima je pojasnila, da so sedeži v prvi vrsti namenjeni stevardesam, zato sta se morali presesti. Toda blondinki je nista poslušali in sta še naprej sedeli na sprednjih sedežih. Stevardesa ju je še nekajkrat opozorila, ker pa se nista zmenili zanjo, je odšla do pilota in mu povedala za težavo, ki jo ima z blondinkama.

Ker letalo še ni poletelo, se je pilot odpravil do blondink, se sklonil, jima nekaj zašepetal in takoj sta se obe presedli v zadnjo vrsto. Stevardesa je dogajanje začudeno opazovala, nato pa le vprašala pilota, kako mu je uspelo, da ju je prepričal, da se presedeta.

»Povedal sem jima, da prva vrsta leti v London.«

Kje se začne Gorenjska? Tam, kjer na vrvi za perilo sušijo WC papir.

		7	5				1	3
4		5				6		9
6					2			
7			6	1				
		3				1		
				2	7		6	4
8	1		2	5	3	7		6
	7		9	6			3	8
3	9				4			

Kajuhov spominski objekt

Na Žlebnikovi domačiji v Šentvidu nad Zavodnjami – nedaleč od rodnega Šoštanja – je Karel Destovnik - Kajuh izgubil svoje mlado življenje. Bil je vodja kulturniške skupine Štirinajste divizije. V napadu, ki se je odvil 22. februarja 1944, je padlo še nekaj drugih borcev. Na tem mestu je Občina Šoštanj leta 2017 zgradila spominski objekt, namenjen ljubiteljem Kajuhove poezije ter drugim obiskovalcem, saj je lokacija priljubljena izletniška točka.

Žlebnikova domačija je v lasti družine Terbovšek, ki je dala na razpolago prostor za postavitev novega spominskega objekta. Ker je gospodar predhodno želel postaviti manjši kozolec, je

bila ta stavbna oblika vzeta za osnovo novega objekta, ki vsebuje likovne elemente marofa v bližini: široko fugiran kamen, letvenik in značilno oblikovana lina za prezračevanje podstrešja. Oblikovanje izhaja iz plemenite stavbarske tradicije območja, kjer stavba stoji. Tu so že stoletja gradili iz lesa in z lokalnim magmatskim kamnom, ki mu zaradi značilnega videza pravijo »ržen kamen«.

Od sodobnih materialov je dodano steklo – z drsnimi steklenimi paneli se lahko objekt povsem zapre in kljubuje dežju in snegu. Na steklo so izpisani verzi Kajuhove pesmi Samo en cvet. Česnjevi cvet je motiv celostne grafične podobe objekta. Veliki beli česnjevi cvetovi, aplicirani na označevalne table in cesto, nas iz doline po Strmini pripeljejo do Žlebnikove domačije.

V osrednjem delu Kajuhovega spominskega objekta so dvojezični predstavni stenski

V. M.

pano, multimedijška predstavitev in Kajuhov kip, odlit v bron in na granitnem podstavku. V objektu so mize in klopi. Dvokapna streha je krita s sivim eternitom, ki barvno spominja na staro kritje z lesom. Pred objektom je ohranjeno manjše spominsko obeležje iz granita, postavljeno konec 60. let 20. stoletja.

Kajuhov spominski objekt je odprt vse leto. Namenjen je vsem. Tako tistim, ki že gojijo spomin na pesnika Kajuha, kot tistim, ki jim bodo predstavitev v spominskem objektu približale in pomagale razumeti veličino Kajuhove besede. Vabljeni, da se tukaj ustavite, si ogledate film, posedite pod mogočno staro Žlebnikovo lipo in se obrnete v mislih v čas, ko je tukaj poslednjič zrl v svet naš rojak, heroj, pesnik Karel Destovnik - Kajuh.

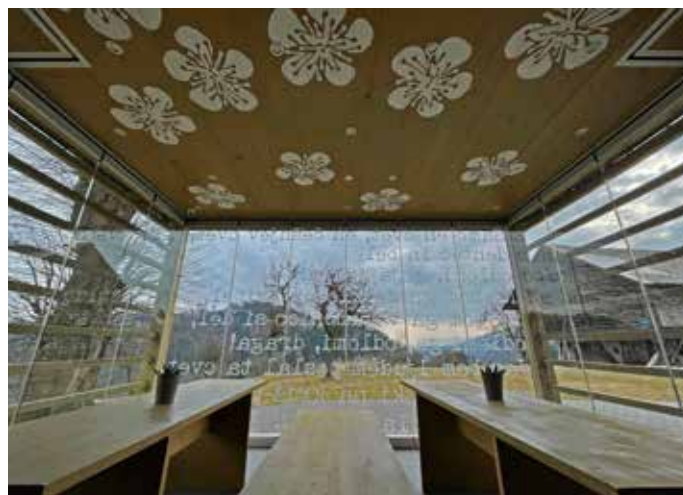

Foto Dejan Tonkli